Ч. 217. Середа 13 жовтня (30 вересня) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

(51 засїданє I. сесиї IX. періоду).

Вчерашне засїданє Сойму відкрив Є. Е. п. Маршалок краєвий о годинї $10^1/_2$ перед полуднем.

Перед приступленем до дневного порядку відчитав секретар пос. ґр. Баденї ряд внесених петиций. Деякі з них підпирали пп. Стила і Ант. Старух.

З черги забрав голос правительственний комісар радник Двора Чежовский і відповів на ряд інтерпеляций, а іменно пп. Єдинака і тов. в справі мнимо неправного повненя уряду директора повітової каси щадничої в Ропчицях тамошним старшим управителем податковим Петром Юшиком; п. Трача і тов. в справі будови моста на Черемоши між Кутами а Вижницею; п. Трача і тов. в справі мнимих надужить Стефана Максимовича, начальника громади в Речичанах, пов. городецкого; п. Біса і тов. в справі здержаня поборів інвалїда Томи Тондериса; пос. Олесницкого і тов. в справі неувзглядненя просьби читальнї „Просьвіти" в Трибухівцях о наданє опорожненої трафіки в тій місцевости, вкінци пос. Куровця і тов. в справі непошанованя руского язика в судї повітовім, урядї почтовім і податковім в Долинї.

З черги забрав голос пос. Стапиньский. Бесїдник зазначивши, що соймова сесия мала тревати до 16 с. м, звернув увагу палати на донесеня львівских і віденьских часописий, після котрих есть намір замкнути сесию вже в середу 13 с. м. Ті донесеня — на погляд бесїдника -- набирають ваги супротив факту, що на одних зборах таке бажанє висловила одна визначна личність. Бесїдник іменем свого сторонництва мусить против того рішучо застеречи ся і боронити ся против того. Доси в галицкім соймі старано ся сесиї продовжувати а не скорочувати їх. Бесїдник мусить домагати ся, аби в тій сесиї рішала ся справа торговельних договорів з Румунією і балканьскими державами, аби переведено дискусию над шкільними справами і полагоджено рускі жаданя що до ґімназий. Бесїдник закінчив свою промову висказанем надії, що п. Маршалок краєвий уділить в тій справі своєї помочи.

Є. Е. п. Маршалок кр. у відповіди на то питанє заявив, що єму зовсім нїчого не звістно, аби був намір вчаснїйшого закритя сойму і нїхто такого жаданя не ставив. Противно п. Маршалок кр. має намір від завтра заряджувати вечірні засїданя для полагодженя многих важних справ. Бесїдник відзиває ся проте до послів, аби брали численну участь в нарадах сойму в користь краю.

Пос. Олесницкий одержує голос для мотивованя наглого внесеня в справі шинкарско-пропінацийній: Взиває ся правительство:

1. щоби як найскорше видало розпорядженє виконуюче до закона пропінацийного з 20 грудня 1905; 2. щоби оголошено урядово речинцї, в котрих подаия о шинкарскі концесиї можна вносити, і условя, які петенти мають виказати; 3. бережене засади, щоби по селах на 800 мешканців був один шинк, а не більше; 4. щоби при рівних условях надавано концескі перш усього крамницям громадским і церковним і заснованим інституциям просьвітно-економічним руским на всходї, польским на заходї Галичини.

За наглостию внесеня пос. Олесницкого промовляли пп. Король, Стапиньский, Баталїя (тілько за наглостию, застерігаючись против „meritum"), Скварко, Тим. Старух.

В голосованю одноголосно наглість ухвалено.

П. Олесницкий домагає ся, щоби внесенє відослати до комісиї адміністрацийної з тим, аби она до трох днів прийшла на повну палату зі справозданем.

П. Лясковский, як голова комісиї адмін., противить ся трндневному речинцеви, а ставить

49)

Образки з подорожи по Америцї.

Після Т. Келїнґа, дра Лямпрехта, Урбана і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Коли ми вже досить надивили ся на всї лійкі, то малі, то великі, на слабі і сильні, на спокійні і бурливі ґейзіри, та на такі, що дуже часто і дуже рідко коли вибухають, стали ми придивляти ся тим малим ріжнобарвним кружільцям з води, що в красних лійках з вапна сьвітили ся мов якісь рідкі цьвіти. Для них прийшло ся легко попридумувати всїлякі імена, як: Повійка, Туркус, Сафір, Чорна Перла, Срібна Куля, — то все назви, котрі насувають ся кождому на гадку, хто лиш заглянє в глубину сьвітячої горячої чашочки сих цьвітів.

Коли ми вернули до своїх шатер, то тілько було й розмови що про ті чудеса. Кождий розповідав про те, що єму найбільше впало в очи. Студентки розповідали, що були коло одної лійки з водою, а провідник завізвав їх, щоби они повкидали до тої лійки свої хусточки від носа. Они так і зробили, а всї хусточки пішли зараз на спід. За кілька мінут бухнула з лійки вода і викинула хусточки такі чистенькі, як би їх хтось сьвіжо виправ. А студенти розповіли ще дивнїйшу історию. Они до одної лійки з горячою водою кинули кусник мила; оно пішло зараз на спід, як колиб лійка лиш ждала на той присмак. Але небавком опісля лійцї від того присмаку зачало робити ся не добре, вода в сподї в земли зачала бурити ся і з лійки, майже як в бухаючім ґейзірі, підняв ся стовп води, котрий доти кипів і булькотів, доки аж не викинув мило із себе. Хтось забобонний сказав би, що в тій водї сидїла якась нечиста сила, котра доти бурила ся, доки аж не викинула мила.

Цікаво було послухати, що говорив один з лїкарів про ґейзіри. Слово „ґейзір" — казав він — есть ісляндске і вимавляє ся поправдї „ґезір" та значить тілько, що „біснуватий". Славний нїмецкий учений Бунзен пояснив так знаменито з'явище ґейзірів, що нинї не треба вже до того нїчого додавати. Суть то воднї вульканы, котрі викидують із себе загріту воду після таких самих правил, як огнисті гори або вульканы розтоплену масу каміня або т. зв. ляву. Колись давно були й тут в Єльостон-парку справдешнї вульканы, як то доказують без всякого сумнїву кратери на сусїдних горах і величезні маси ляви, що вкривають цїлий парк. Під лявою, котра в сподї мусить бути ще дуже розпалена, суть великі поклади вапняка, котрі крізь розколини і шпари в ляві стоять в звязи з верхнею землї. Отже коли крізь ті розколини і шпари напливає в сподї вода з дощу або з жерел, то розпускає в собі богато вапна, а рівночасно розпалена ляза так єї загріває, що она аж зачинає кипіти. Хоч вода в сподї огріває ся значно більше як до сто степенів, то все-таки не може переміняти ся в пару, бо на ній спочиває велика маса неогрітої води. Але остаточно огріває ся вода в ґейзіровій лійцї і в своїй середній части значно понад сто степенів, а тодї вже може рушити ту студенїйшу воду, що понад нею. Так зробить ся пара і висаджує насамперед горішну часть води, а відтак зробить ся пара і з тої води, що в самім сподї, та ще з більшою силою жене всю воду до гори доти, доки аж в лійцї не лишить ся лиш сама вже холодна вода.

Отже завела ся була учена розмова, котра остаточно закінчила ся тим, що всї вернули під наше шатро на вечеру і тут балакали весело про щоденні річи.

Пізно вечером пішов я ще раз при сьвітлї місяця до Ольд Фетфуля, котрий що до своєї точности аж на секунду есть найточнїйший а що до висоти стовпа води найкрасший із всїх ґейзірів. Там застав я на горбі край ліса малу громадку, котра ставувши собі якраз напроти кипячого ґейзіра дожидала его вибуху. Тут побачив я кілька із наших студенток і ледви що привитав ся з ними, як там на вапнистім горбі в ґейзірі зачало вже шуміти і гудїти, що було знаком надходячого вибуху. Пара піднимала ся щораз вище, щораз голоснїйше гудїло і шуміло в ґейзірі, з лійки зачала вже переливати ся запінена кипяча вода.

Аж ось нараз з даху сусїдкого готелю блиснула по долинї смуга синявобілого сьвітла з рефлектора, падала на хвилинку то на сей то на той горбик, аж нараз скочила на пару нашого ґейзіра. Здавало ся, що аж тепер розкрив ся перед нами цїле житє сего біснувато-

додаток, аби поручити комісиї предложити справоздане ще в сїй сесиї.

П. Сколишевский попирає додаток, поставлений п. Олесницким в справі реченця.

В голосованю внесенє п. Олесницкого дістало меншість.

По приступленю до дневного порядку відчитано справоздане краєвого виділу в справі підвисшення ґарантиї краю для емісиї комунальних облїґаций краєвого банку. Наступило перше читанє внесеня п. Андр. Любомирского о уліпшенє розкладу їзди на зелїзници Львів Белзець.

При першім читаню свого внесеня в справі получення зелїзничої лїнії Львів Підгайцї з лїнією Станиславів Бучач забрав голос п. Ст. Генр. Баденї і мотивував своє внесенє взглядами економічними.

П. Марс мотивував своє внесенє в справі будови клїнїк львівск. университету.

Всї ті внесеня відослано до дотичних комісий.

Тепер прийшла черга на продовжене дебати над справозданем промисл. комісиї про внесенє п. Баталії в справі проекту закона про орґанізацию статистики торговлї внїшної Галичини.

Дискусия подібно як на попереднїм засїданю прибрала ширші розміри серед обструкциї руских послів, котрі ставляли ріжні поправки. Всї ті поправки палата відкинула і приймила остаточно цїлий закон в третїм читаню.

Наступило мотивоване внесень о удїлене запомог для погорільців деяких громад. Внесеня відослано до буджетової комісиї.

На тім о год. 2 по полудни замкнув п. Маршалок засїдане і назначив слїдуюче на нинї рано.

Новинки.

Львів, дня 12 жовтня 1909.

— **Є. В. Цїсар** зволив вселаскавійше удїлити із своїх приватних фондів 600 К запомоги гр. кат. комітетови парохіяльному в Рогатинї на реставрацию тамошної церкви.

— **Іменованя і перенесеня.** Гал. Дирекция почт і телеграфів іменувала почтмайстрами II кл. 2 степени між иншими адюнктів почтових: А. Кляйнфісля в Потуторах, Ст. Сьвєнціцкого в Хмелївцї; експедиентів почтових: Ґуст. Бржозовского в Мізуни стар., Йос. Адамовича в Камени, Ігн Адама в Буківску; — перенесла почмайстрів: Евг Скршишовского з Фельштина до Санока; Алекс. Мінчакевича з Потутор до Войнилова; Фр. Бучковского з Буківска до Янова; Фр. Шкоду з Трускавца до Львова; Ем. Бурґгардта з Хмелївки до Ваткова нов; Йос. Хмілевского з Каменя до Радомишля над Сяном; — надала посади експедиентів официянтам почтовим: Брун. Еверардови в Людвиківцї; Іван. Тишкевичівнї в Майданї граничн., Ґуст. Квасневскому в Мицові, Цец. Харман в Пасічній; Ст. Пелековичеви в Майданї сінявскім; — експедиентам почтовим: Руд. Матушевскому в Кудринцях, Стан. Рабчцкому в Ловинї, Валер. Камінь свій в Кобаках; б. учит. Соф. Нарольскій в Ласківцях; ем. стражникови скарб Юл. Теґльови в Батятичах, асприант. Соф. Йоркаш Кох в Дзвиначцї; Авр. Яніїшевскій в Калинові і Петрови Головцї в Равхерсдорфі.

— **В Соколівцї** коло Ожидова відбудуть ся завтра, в середу дня 13 с. м. о 2 год. по полудни в домі тов-а „Віра" загальні збори олеської філії тов. „Просьвіти". На порядку дневнім: 1) орґанізация просьвітна в повітї, 2) орґанізация торговельна, 3) сьвяткованє сотих роковин уродженя Маркіяна Шашкевича, 4) внесеня членів. — Перед зборами відправить ся в місцевій парохіяльній церкві о год. 12 поминальне богослужене за душу бл. п. о. Данила Танячкевича.

— **Дрібні вісти.** Міністерство краєв. оборони видало розпорядженє признаюче ґімназиям нового типу такі самі права однорічної служби войскової, які мають дотеперішні ґімназиї. — Вчера около 7 год. рано дало ся почути на Угорщинї два рази досить сильне землетрясенє, але не наробило шкоди. — В місяци липни випито у Львові 4 400 лїтрів руму і лікерів, 105.000 лїтрів горівки, 46.100 лїтрів вина, 85.300 лїтрів пива. Як видимо із тих статистичних дат, може столиця краю служити сьміло за взорець — пиянства. — Оногди відбуло ся торжественне отворенє „Жидівского академічного Дому" при ул. сьв. Тереси ч. 26а, виставленого завдяки щедрости п. Германа властителя „Кольосеум".

— **Бомби в Кракові.** Вчера около 8 год. вечером кинув невисліджений доси виновник на ул. Шевскій в Кракові бомбу на переїзджаючий туди трамвай. Бомба вибухла з гуком, пробила дах воза і засипала пасажирів кусниками скла і дерева. З публики на щасте не потерпів нїхто крім легкого оглушеня. Полїция замкнула сейчас каменицю ч. 11 з котрої імовірно хтось кинув бомбу, і перевела ревізию. Вислїд доси незвістний.— Друга вість в сїй самій справі, яка наспіла нинї з Кракова доносить: Вчера о 8 год вечером кинено бомбу на віз електричної зелїзницї переїзджаючий улицею Шевскою. Бомба вирвала часть криші воза і розбила ослону електричної лямпи. Скло і кусники дерева обсипали 3 особи їдучі II клясою. Після оповіданя сьвідків, їдучих возом, і кондуктора гук був дуже сильний, а білий дим без запаху заповнив віз і улицю. Після загального здогаду кинено бомбу з поверха дому ч. 9 або 11 при ул. Шевскій. Полїция обсадила ті доми і зарядила зараз доходженя. На місце прибув директор полїциї і кількох урядників. Знайдено останки грубої тектури і кілька метрів шнурка, котрим мабуть тота бомба була обвязана. — Додати тут потреба, що то вже четвертий раз підкинено бомбу як би на то, щоби випробовати еї силу. Минувшої суботи кинув хтось бомбу в сусїднїй Ягайловській улици і она вибила шиби в каменици п. Поржецкого.

— **Із сокільского руху.** З Коломиї доносять: Руханкові вправи для другів коломийского „Сокола" зачали ся дня 11. жовтня і відбувати ся будуть що понедїлка і пятницї від год. 7 до 8 вечером. В понедїлки проводити-ме д. Михайло Книш, в пятницї д. Ярослав Шипайло. Вправами руханковими прив. курсів семінарийних проводять: I рік жіночий (2 відділи) д. Осип Чайківский, II. рік жін. д. Роман Шипайло, III. рік жін. д. Михайло Книш; I. і II. рік мужеский д. Дмитро Кульчицкий, III. рік муж. д. Роман Шипайло. Вправами для учениць бурси „Жіночого кружка коломийского" проводить д. Ярослав Шипайло, для учеників бурси ремісничої філії тов. „Просьвіта" в Коломиї — д. Франц Ґура. Години вправ рух. для курсів семінарийних оголосить дирекция курсів в порозуміню з дотичними членами кружка учительского „Сокола". Вправ для дітий в сїм роцї не буде. — В Шептичах рудецкого повіта відбули ся минувшої недїлї перші загальні збори „Сокола" і курс пожарництва. Мимо дощу і розмоклих доріг в тих сторонах прибули до Шептич Соколи з сусїдних Вощанець в числї 26 під проводом свого голови п. Мужичука і відпоручники „Соколів" львівск., п. Горук і самбір. п. Коберский. Збори відбули ся в громадскім домі. Вступну промову виголосив звісний патриот орґанізатор о. радник С. Кульчицкий з Вощанець, до якого парохії належать Шептичі. Потім предсїдателем вибрано війта п. Романяка, а статут пояснив львівский відпоручник. По вписї членів, в числї около 30, вибрано головою „Сокола" господаря Івана Мамчака, а начальником стягу госп.

го. Білі хмари мов би які духи уносили ся понад гудячим і шипячим кратером, мов би срібні искри бризкали в гору запінені каплї води з лійки та розколин коло неї. А тепер настала рішаюча хвиля: зашуміло і захлюпало і горяча струя бухнула до гори, скочила мов аж до самого неба а перед нами станув величезний стовп кипячої води, осьвітлений цїлий білим сьвітлом. Відтак нараз як би завстидав ся, що его так осьвітили і так ему придивляють ся, зачав ховати ся і спав до половини в долину. Але сили в глубинї занадто були великі і ще раз вигнали воду до гори і ще раз осьвітило сьвітло рефлектором цїлий стовп від вершка аж до споду. Відтак зачав він поволи опадати, робив ся щораз менший, пара ставала щораз слабша, шум від кипіня ставав щораз тихший а тепер ще лиш місяць осьвічував то місце, де ще перед хвилькою сьвітло і вода показували одно із найрідших з'явищ на земли.

Третого дня рано повезли нас конї із сеї несамовитої долини в глубину ліса. Ґезіри шуміли і гудїли, випускали пару і бухали, як вечером по нашім приїздї, як то роблять від тисячів літ, заким ще на сїй вижинї, закриті горами зі всіх боків, станула людска нога і як будуть ще й дальше робити, доки ще огонь землї буде варити вапияну воду і доки не сплине вода з тих підземних кітлів в инше місце. А шож значать тоті ґейзіри для людского духа? То щось нечуваного, щоби із студеного внутра землї добувала ся кипяча вода. А хибаж то не таке саме чудо як то, що десь там з хмари спадає дощ і зрошує суху землю. Се і то дїла природи, котрої чоловік не годен збагнути і відслонив лиш малесенький кусничок тої заслони, яка еї вкриває.

Ми їхали насамперед горі рікою Файрголь, в котру сплаває горяча вода із всїх ґейзірів, а відтак пустились вздовж якогось потока на схід до великих озер парку. Ми поубирали ся як в зимі у вовняне одїнє та в футра і так балакаючи заїхали в ліс, котрому не видко було кінця, а в котрім місцями було більше соснового жерепу та поперевертаних і гниючих пнів як зелених і стоячих дерев. І наша розмова зійшла знов на ґейзіри, котрі ми лише що минули.

Ми пригадали собі насамперед, що природа поробила такі чудеса лиш на чотирох чи на пятьох місцях на цїлій земли і що тут в сім парку маємо найвеличавійше з тих чудес перед собою, бо ґейзірів на Ісляндиї, котрі нам найдавнійше знані і котрі сему з'явищу природи надали назву, всего лиш два а до того ще й їх вибухи в послїдних роках стали неправильнїйші і рідші. Суть ґейзири ще й на Новій Зеляндиї, але вульканічне землетрясенє з 1886 р. позбавило сей остров найбільшої его окраси, цїлого ряду кремінчастих терас, покритих горячими жерелами, підчас коли наш парк зачисляє подібну утвору на своїм північнім кінци до великих чудес. На японьскім острові Сімода вибухає лиш один однїсенький ґейзір а наконець мають бути якісь ще й в глубинї Тибету, але про них як і про сей край дуже мало що ще звістно.

Наш отець Єзуїт розповів відтак коротку історию, яку довідав ся від одного із своїх товаришів, котрому знов роповів се якийсь старий трапер Бриджер, що чув еї від Індиян ще в 1851 р. Індияни уважали долину ґейзірів за місце, де проживають духи, до котрих можна підійти хиба лиш з якимись дарунками. Коли там в тій долинї зачне в споді гудїти — так розповідали собі Індияни, — то духи під землею кують оружие; коли же зачне таки бухати пара то вже розпочала ся битва і тодї може настати велике нещасте. — Але то ще нїчого, що розповідали Індияни, в порівнаню з тим, що сам Бриджер видів і о чім переконав ся. Він одного разу на полюваню побачив оленя і стрілив до него. Олень стоїть і пасе ся. Він стрілив, другий, ба й третий раз а наконець пустив ся на оленя таки з рушницею в руках, щоби его забити кольбою, коли не може поцілити кулею; біжить: аж то его не пускає якась склянна гора. Аж тепер він переконав ся, що то тут із землї викинуло таку склянну гору, що він видів крізь неї оленя, який пас ся на милю далеко, так близько перед собою, що здавало ся ему, що его застрілить. Иншим разом їхав той Бридж на кони через якусь ріку в сім парку, в котрої водї тільки було розпущеного галуну, що від него его коневи зовсїм ноги позсихали ся. — Оттакі небилицї з давних часів розповідали ми собі про сї сторони і так їхали дальше.

(Дальше буде).

Вас. Тиманя. Инші члени старшини і ревіз. комісиї се також найсьвідоміпші селяни, які дають запоруку, що товариство буде так добре розвивати ся як в сусідних селах. Вечером перевів відпоручник зі Львова курс пожарництва при новій сикавці.

— **З зелїзниці.** Ц. к. Дирекция зелїзниць державних у Львові оголошує в Gazet-ї Lwowsk ій розписанє оферт на будову двох 3 поверхових домів мешканьних для служби ц. к. зелїзниць державних при улици Городецкій у Львові.

Оферти належить вносити найпізнїйше до 30 жовтня с. р. до 12 год. в полудне.

Близші услівя і пляни будови можна переглянути в відділї для консервациї і будови ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові II поверх ч. дверий 208. Там можна також дістати формулярі на оферти і приписи що до вношеня.

Всячина

для науки і забави.

— **Сильна і слаба память.** Се звістно загально, що не всі люди мають однаково сильну память, але у людий впрочім зовсім здорових буває она більше менше однакова. Бувають однак люди, котрі відзначають ся незвичайно сильною памятию а при чім найбільше то впадає в очи, що сила памяти проявляє ся особливо лиш в якімсь певнім напрямі. Так н. пр. бувають люди, котрі можуть незвичайно легко запамятати собі велику масу чужих слів, що помагає їм дуже легко виучити ся чужих язиків. Кардинал Меццофанті, котрий уродив ся був в 1774 р. а помер в 1849, мав так добру память, що міг виучити ся аж 58 чужих мов, котрі не лиш зовсім добре розумів, але й говорив ними так само добре, як би й своєю рідною італїяньскою. Коли зважимо, що до щоденної розмови треба знати бодай тисячку найбільше уживаних слів, поминувши вже їх відміну і складню, то Меццофанті мусів мати в своїй памяти що найменше 58.000 всіляких слів.

Ще сильнїйшу під сим взглядом має память ґімназияльний професор Тромбетті, котрий знає і розуміє дуже добре аж около пятьсот всіляких мов а в многих з них може таки розмовити ся. Тромбетті, син дуже бідних родичів, родив ся в Больонії 1866 р. і вже яко семилїтний хлопець умів говорити не лиш по свому, по італїяньски, але знав вже добре і францускую та німецку мову; обі ті мови виучив ся він сам із старих учебників, які єму случайно попали ся в руки.

Аж до вісімнайцятого року житя був він на переміну то двигарем, то голярем, то робітником у золотаря, але мимо того не переставав учити ся попри математику і астрономію ще й всіляких мов Коли він в 1883 р. представив ся поетови і професорови університету Кардуччому, то розумів вже і умів зовсім добре говорити по грецки, по латинї, по німецки, анґлїйски, францускн, іспаньски, портуґальски, по єврейски і сербски.

Найчастїйше слабне память з віком, але бувають случаї, що люди тратять память зовсім нагло і то нераз лиш для якихсь певних предметів. Бувають навіть такі случаї, що чоловік забуває своє власне назвище і помешканє. Славний клїнік Бергаве (1668—1738) розповідає, що один іспаньский писатель по тяжкій горячковій недузї забув не лиш всі мови, які доси знав, але навіть і азбуку. Коли єму показано єго поезиї і драми, він не пізнав їх і не хотів вірити, що то єго. — Про славного ботаніка Лїннея розповідають, що коли він постарівшись, читав свої власні твори, то вже не пізнавав їх і казав: А то цікаво, знаменито! Коби я так був написав. Про Вальтера Скота розповідають, що він забув був свої власні пісні і коли якась пані у него дома співала єго власну пісню, він спитав єї, як називає ся той поет, що склав сю пісню.

— **Американьскі виборчі пири.** Наші „угощеня“ в часї виборів, знані загально під назвою „дриглї і ковбаса“, анї не вмили ся до американьских виборчих пирів. Виборчі пири в Америцї мусять на дворі відбувати ся, бо нема такої салї, в котрій гості могли би поміститн ся. В Шельбівіль (Індияна) гощено н. пр. підчас виборів в 1900 р. аж 9000 людий, в Ню-Йорку 10.000 осіб, а в Арізонї в 1904 р. навіть аж 13.000 осіб. На пир в Шельбівіль зарізано 50 волів, 300 овець, 250 свиний, зварено 2000 кільоґрамів бараболь і випито 1200 гектолїтрів пива. Щоби же тоті воли, вівці і свинї можна було спечи, то викопано довгі рови на метер до двох широкі, а на 60 цнт. до одного метра глубокі та вкрито їх галузєм і тут зроблено кухню. До неї пригнано живі зьвірята, тут їх зараз зарізано, випатрошено, почвертовано, повбивано чвертки на гиляки вирубані десь з недалеких дерев і на даний кухарем знак підпалено галузє в згаданих ровах і над тим огнем упечено мясо. Коли вже все злагоджено, засїли гості до столів, а сотки послугачів розносили страви. На пирі в Шельбівіль всі столи творили довготу 5700 метрів, 220 кухарів і 80 помічників лагодили страви, а розносило їх 525 послугачів. В Арізонї в 1904 р. їздила довкола столів польна зелїзниця, котрої малі ваґони розвозила страви і напитки, а гості потребували лиш сягнути, щоби собі взяти то, чого їм було потреба. Тут отже не треба було послугачів, а за кождий раз, коли вози розвезли нові страви, давано знак вистрілами з револьверів. Чисто по американьски!

Телеґрами.

Відень 12 жовтня. Маршалок краєвий кн. Ліхтенштайн відкриваючи нинїшне засїданє долїшно австрийского сойму згадав о 30-их роковинах австро-нїмецкого союза.

Відень 12 жовтня. Міністер просьвіти надав 3-клясовій школї мужеский бар. Гірша в Ягольниця право публичности.

Будапешт 12 жовтня. В палатї послів вели ся наради над внесенєм о внесеню платнї для віцепрезидентів палати.

Кап Гаіціен 12 жовтня. На Сан Домінґо вибухла революция.

Ню-Йорк 12 жовтня. З Куби доносять о великім орканї, який лютив ся на півострові Фльорида, а котрий знищив богато домів і фабрики циґар.

Константинополь 12 жовтня. Приїхали тут інжинїри францускаго товариства, щоби розпочати студиї над трасою адрийскої зелїзницї.

Москва 12 жовтня. У відкритім тут з'їздї монархістів бере участь 200 осіб. Наради відкрив епископ Стефан. Предсїдателем вибрано Пуришкевича. Наради відбувають ся при замкнених дверох.

Мадрид 12 жовтня. Засуджений воєнним судом в Барцельонї Феррер, буде в середу розстрілений, коли до того часу не наспіє иньша інструкция. Єго оборонця вчера арештовано.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець

З Кракова: $2^{\underline{30}}$, $5^{\underline{50}}$, 7·25, $8^{\underline{55}}$, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, $8^{\underline{40}}$, $9^{\underline{50}}$.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, $2^{\underline{15}}$, 5·40, $10^{\underline{30}}$.
З Черновець: $12^{\underline{20}}$, $5^{\underline{45}}$*), 8·05, 10·20*, $2^{\underline{05}}$, 5·58, $8^{\underline{40}}$, $9^{\underline{30}}$.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, $11^{\underline{00}}$.
З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{\underline{00}}$.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.
З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче“:
З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2, 5·15, $10^{\underline{12}}$.
З Підгаєць: 10·54, 7·26, $9^{\underline{44}}$, $6^{\underline{29}}$*), $11^{\underline{55}}$*).
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:
З Підгаєць: 7·27*), 1·01, 3·07*), $8^{\underline{2}}$
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брюхович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8^{20}
„ 1/6 до 30/9 3·27, $9^{\underline{35}}$
„ 1/7 до 30/9 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, $9^{\underline{35}}$.
З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, $9^{\underline{25}}$,
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·10
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 $10^{\underline{15}}$.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 $11^{\underline{45}}$.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: $12^{\underline{45}}$, $3^{\underline{50}}$, $8^{\underline{25}}$, 8·40, $2^{\underline{45}}$, 3·30*), $6^{\underline{12}}$, **7**, 7·35, 11·15.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, $8^{\underline{00}}$, $11^{\underline{10}}$.
До Черновець: $2^{\underline{50}}$, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), $6^{\underline{00}}$*), 10·38.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, $6^{\underline{55}}$, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, $10^{\underline{45}}$.
До Сокаля: 6·14, 11·05, $7^{\underline{10}}$, $11^{\underline{35}}$*)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, $6^{\underline{30}}$.
До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча“.
До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, $8^{\underline{29}}$, $11^{\underline{32}}$.
До Вовкова: $5^{\underline{44}}$*), 7·13, 1·30*), 2·52.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків“.
До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брюхович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45
„ 1/6 до 30/9 2·30, $8^{\underline{34}}$.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, $8^{\underline{34}}$.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·37.
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35.
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 3/05. до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня $5^{\underline{30}}$.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

НАВОЗИ
штичні

Купуйте лиш у ЮРІЯ ПАСЛАВСКОГО у Львові ул. Панська ч. 11.
Склад на місци.
При замовленю найменше 20 сотнарів метричних кредит аж до року!

— **РУСКІ ДИКТАТИ** для народних шкіл і до приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича у Львові. Ціна примірника 70 сотиків. „Диктати“ можна дістати майже у всіх книгарнях у Львові, в книгарнях в Бережанах, Коломиї, Перемишли, Н. Санчи, Станиславові, Тернополи і в Чернівцях, а також у автора, котрий висилає „Диктати“ під опаскою (5 сотиків). Рада шкільна краєва рішила зачислити повисшу книжку до книжок, що надають ся до бібліотек шкільних яко підручник для учителів народних шкіл.

Головна
Аґенция дневників і оголошень
у Львові
Пасаж Гавсмана число 9.
приймає
пренумерату на всі дневники
краєві і заграничні
по цінах оригінальних.

КНИЖКИ
на нагороди пильности

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педагоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Науков. Товариства ім. Шевченка у Львові Ринок ч. 10 і в склепі Тов—а Взаімної помочи учительскої в Коломиї (Народ. Дім) і у всіх книгарнях в краю.

I. Образкові книжочки для дітий.

Дїтвора, опр. 1 К.
Зьвірята домашні, опр. 80 с.
Приятелї дітий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Лїтною порою, опр. 150 К.
Діточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефуні 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелі чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

II. Ілюстровані байки та оповіданя.

Казки народні, ч. I. і II. бр. по 50 с., опр. 70 с.
Казки народні, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Ґрімів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. II. бр. 55 с., опр, 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Ґете-Франко: Лис Микита, трете нове виданє бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Жите і слава Тараса Шевченка, образок сценічний, бр. 30 с.
Калитовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокорудз: Споминн з Атен з ілюст. бр. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї. ч. I. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї ч. II. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Генін: Крізь пустині Азиї, ч. III. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. IV. бр. 2 К, опр. 2·30 К.
Билина про Ілию Муромця і его славні подвиги, бр. 16 с.

III. Книжки для шкільної молодіжи і для народу.

Молитвеник народний, нове розширене виданє по 50, 70 с. і 1 К.
Китиця желань, нове розширене виданє, бр. 40 с., опр. 60 с.
Т. Шевченко: Кобзар для дітий, (друге попр. виданє) бр. 30 с.
Гордієнко: Картагинці і Римляне, бр. 40 с., опр. 60 с.
Мальота: Без родини, нове виданє, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Дніпрова-Чайка, Коза-Дереза (діточа оперетка) 1 К.
Др. О. Макарушка: Короткий огляд руско-україньского письменства від XI.—XVIII. столїтя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Тарас Шевченко: Кобзар, бр. 2 К, опр. 2·50 К, опр. в пол. 2·70 К.
Др. Ів. Франко: Коли ще зьвірі говорили, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
В. Лебедова: Малі герої, бр. 50 с., опр. 70 с.
Ів. Спілка: На чужині, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Катренко: Оповіданя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Василь В—р: Подорож до краю ліліпутів, бр. 50 с., опр. 70 сот.
А. Кримский: Переклади, бр. 40 с., опр. 60 с.
Образки з історії України-Руси, бр. 50 сот.
Стефан Пятка: На прічках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Марта Борецка, трете виданє, бр. 50 с., опр. 70 сот.
Гр. А. Толстой: Казки, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Кониський: Поеми, бр. 30 с., опр. 50 с.
М. Вовчок: Інститутка, бр. 40 с., опр. 60 с.
Дивні пригоди Комаха Санґвінаі, бр. 48 сот.
Малий сьпіваник, бр. 20 с., опр. 34 с.
Клявдия Лукашевич: Серед цьвтів, ком. в 2. діях, бр. 14 с., опр. 30 с.
Е. Ярошиньска: Друга китичка для малих дівчат, бр. 20 с., опр. 40 с.
Шекспір в повістках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Королевский: Дві могилї, бр. 18 с., опр. 32 с
Анґлїйскі казки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Е. Ярошиньска: Повістки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Віра Лебедова: Мама, бр. 20 с.
Др. І. Франко: Абу Казимові капцї, бр. 60 с., опр. 90 с.
Збиточник Гумфрі (з анґлїйского), бр. 70 сот., опр. 1 К.
Робінзон великий, бр. 1·50 К, опр. 1·80 К.
А. Глїбів: Байки, бр. 10 с.
Історня куска хлїба (з француского), бр. 50 с., опр. 70 с.
Збірка оповідань, бр. 40 с., опр. 60 с.
Кіплінґ: В Джунґлях, бр. 1 К, опр. 1·30 К.
К. Гриневичева: Леґенди і оповіданя, бр. 30 сот., опр. 50 с.
І. Б. Двоножний зьвір, бр. 40 с., опр. 60 сот.
За Амічісом, переклав В. Шухевич: Записки школяря, бр. 40 с., опр. 70 с.
Джонатан Свіфт: Подорож Ґулївера до краю великанів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Е. Ярошиньска: Заповіт (збірка оповідань), бр. 30 с., опр. 50 сот.
Уличник (з француского, перекл. А. Крушельницкий), бр. 1·10 К, опр. 1·40 К.
В. Чайченко: Олеся, бр. 10 с.
О. Федькович: Вибір поезий, додаток до ч. 24. „Дзвінка“.
„Дзвінок“, брошуровані річники по 4 К.
„Дзвінок“ „ „ з р. 1906 і 1907 по 6 К.
Японьскі казки, бр. 30 с.
Сору Кру, бр. 30 с., опр. 50 с.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).